

380. התנגשות בד"ר י. קסטנר

יש עניין דחוף שאינו עומד על סדר היום. ראש המשלה ד. גולדברג:

המתנגשים בד"ר קסטנר ובסאני זהודו

(בשר מ. גוטמן: כמה?) - שניים. זה אשר ירה עשה סלאכת אחרים, יש ארגון

שהטיל עליו לירות, הזמנתי את איסר הלפרין שימסור על הדברים. ברור שיש

ארגון טרפריסטי הממשיך לפעול, הוא לא הלך על דעת עצמו. היום יש כבר בעתון

"חרות" פליאטון שמסנו משתמע, שבעצם עשתה זאת מפא"י, כשם שהם הרגו בזמנו

את חיים ארלוזורוב ז"ל. עניין מפא"י בעצם לא איכפת לי.

בלילה מיום ראשון ליום שני, ה-4 בפברואר שנה זו

הלפרין:

נורה ד"ר קסטנר על ידי צעיר אלמוני ליד ביתו.

המאפרים הראשונים בזערו עוד בליל ההתנגשות, העצרו הסונה אנשים, הנוצרים

היו מבין הטרוריסטים העוטנציאליים, אלה כהיו ידועים לנו במסך הקופות שונות

מסיחות אישיות, כולל על תוכנית רצח ד"ר קסטנר לפני שנה בערו.

בין הנעצרים של הלילה הראשון היו שני צעירים:

זאב אקשטיין ודן שטר. שני צעירים אלה נחשדו ונחקרו על הרצח ובסוף שניהם הודו במעשה הרצח, הודו כדן בהתנקשות (בת"מ ד. גו-גורניון: כמה הודו?) - זאב אקשטיין הוא היורה והוא הודה שירה, הוא צעיר כבן 24. אספר לכם סטרו על האיש, כדי שתבינו פניין גדלים דברים כאלה. הוא ילד הארץ, עובד בבית דפוס של אביו בתל-אביב. הוא טעיל במחתרת ט-1954, זה כבר פרודוקט של המחתרת הישראלית, לא של תקופת המנדט הבריטית. הוא השתתף בתוכניות לרצוח את קסטנר ב-1955, תוכנית שלא יצאה לפועל.

לפני שנתיים התקשר ביוזמתו עם המטטרה בהצעה

לעבוד נגד המחתרת. אמנם עבד איזה זמן בתיאום עם אנשי הבטחון, מולם יותר מאוחר נתברר כי איש זה בא בכוונות רעות למטטרה, כלומר הודרך בקטר לזאת על ידי המחתרת. הוא היה מעורב בהדפסת כרוזי ההספעה נגד הסופט פרץ לפני שנה בערך, לפני הוצאת פסק הדין על ידי הסופט פרץ בעניין שבועת סקר נגד קסטנר. לפני פירסום פסק הדין פורסמו כרוזים ונשלחו סכתבים לחברי הכנסת. בכרוז נאמר ששרת לחץ על הסופט פרץ והובטחה לו העלאת בדרגה.

ראש הממשלה ד. גו-גורניון: סי הוא שופט זה?

שופט השלום הראשי בירוסלים.

השר מ. רונן:

המטטרה הגיעה לבית הדפוס של אביו, כמטר הצליחו

א. הלפרין:

לעצור אותו הוא סיכר סיפור חלקי על הכרוזים,

יותר מאוחר הוא נסוג מסיפורו ואיים על איש הבטחון, שאם יוקח למטטרה וינאשם

בהדפסת כרוזי ההספעה, הוא יאמר שאנשי הבטחון הכריחו אותו להדפיס כרוז זה.

סיפור זה סיפרתי בזמנו לשר הסטטיסטי, שידע את כל הפרטים. בעצתו של שר הסטטיסטי

לא הגשנו סטטס, כי הוא חשב שלא יהיו די הוכחות.

ראש הממשלה ד. גו-גורניון: אתה זוכר זאת?

כן, כן.

השר מ. רונן:

א. הלפרין:

השני דן שפר זה סקרה יותר אוטללי, הוא כבן
25, שירת בגדוד הענחלים בצה"ל, אגרו די סטוקסס,
מוזמן שירותו בגבא גידון על עשרים עבירות.

נאם המושל ד. ג. גוריון:

תלוי איזה סוג עבירות, גם חני גידון בעבר
בצבא הבריטי, כאשר יצאתי ללא רטיון פארטיין.
הוא ישב בכלא צבאי כסמה יפנים.
על מעשים פליליים או על "שקאצריי".

א. הלפרין:

הער י. ג. גוריון:

א. הלפרין:

מה שמעציב בסיוחור הוא שלא יש זה לא היה קודם
שום קשר עם המחלוקת, הוא אינו סטקור ריוזיוניסטי. אף פעם לא היה קשור למחלוקת
(השב גב' ג. מאיר: גם הוא יליד הארץ?) - יליד הארץ. אביו קשור עם הקולנוע
"הסר" בתל-אביב, הוא גוייס על ידי זאב מקסטיין להרוג בן-הודם. כאשר עזרו
איתו ואסר שאלה אותו: אתה תבוא עוד פעם? הוא אמר: אין חני סעודב בעצייין
זה. היא המשיכה ושאלה: מה לך עם קסטנר? הוא ענה: אין לי שום דבר, אינני
יודע עליו כלום.

אלה הם שני הצעירים שהורו ברצח, אבל הסנהיג
של הקבוצה הזאת הוא אדם בעל עבר ענף סאד סאד במחלוקת - יוסף טנקס, כגן 40.
עלה לארץ ב-1937 ספולין, סועל אטיית, ספעילי לה"י, היה סעודב ברצח ברנדוס.
הוא היה בין העצירים אזן אבל בהנה סחגינה כמו האחרים ב-1949 ואז התהיל
לארצן סחלוקת בסריגת. הוא תיכנן סעולות סדור אישי, בין האחד נגד סאיר גוביק
סמסטרס ונגד קצין גבוה בצה"ל (רמ"ם ד. ג. גוריון: נגד איש הסטטרה וקצין
גבוה בצה"ל?) - כסנדורו אנסי המחלוקת בצריפיין גיתה לו תוכנית לנקום על ידי
התנקשות בקצין ססטרה גבוה ובקצין צבא גבוה. הוא תיכנן הרבה תוכניות של
סעולות סוד ורצח (רמ"ם ד. ג. גוריון: הוא ביצע?) - לא הוא ביצע, לא כל התוכניות
בוצעו.

הוא גם כן בין שמונת העצורים של הלילה הראשון, אבל הוא כבר מסוג אחר, הוא אינו צעיר שרק עכשיו התחיל בקדיירה במחלתו, הוא יודע מה זאת מחלתו, הוא יודע שאסור לדבר, אם לא מדברים, יש סיכוי לצאת, הצעירים רועדים מפחד מפני מנקס, הוא מקווה שגם הצעירים לא דיברו.

יש לו אשה ושני ילדים ואשתו בהריון. הוא מתפאר שרצה בחייו הרבה אנשים, הוא איש חזק ואי אפשר לטבור אותו, אין נגדו הוכחות ישירות לעת עתה בהסתמכות בטענה רצה אחרון זה, הוא פאמין שיט לו אפשרות לצאת.

הער ס. גוטנב:

את מי רצה, איפה רצה?
 בתקופת הצבא שלו ובתקופת המחלתו, הוא מייחס לעצמו הרבה רציחות. אני יודע שהוא הסתפק ברצח ברנדוס, אבל לא יכולנו להוכיח זאת, כי אף אחד לא רצה להודות. שני האנשים שנזרם יש הוכחות, ישנה עדות של אקסטיין, שהוא אמר שאת המקודה הוא קיבל ממנקס וגם האקדה. אם מני אופר שאין להביא אותו לדין, הרי זאת כי חסרה עדות מסייעת, ייתכן שאקסטיין יפחד להעיד נגדו בבית המשפט.

הער ס. שפירא:

מתי הוא קיבל ההוראה ממנו?
 לפני כשנה שבועות.
 אמרת שלפני שנה.
 לפני שנה היתה תוכנית לרצוח את קסטנר, שלא יצא לפועל.

הער ס. גוטנב:

הער ס. שפירא:

הער ס. גוטנב:

אקסטיין קיבל ההוראה, המקודה לבצע התנקשות בקסטנר לפני שנה שבועות. אני חושב שזה היה לאחר בירור הערעור בבית המשפט העליון ויש לזאת משמעות מסויימת. שוחפו של אקסטיין דן שמר איננו יודע את מנקס, יש עוד סיכויים שיהיו הוכחות מסתירות להביא לדין גם את מנקס.

אדם אחר המעורב בקבוצה זאת הוא יעקב חרותי.
 כבן שלושים, טראסי ומיוזפי פעולות טרור ומחתרת מאז הקמת המדינה ועד היום
 היום. ראשית פעולתו במחתרת היא ב-1946. בתקופת המדינה הוא היה האחראי
 לפיצוץ בסגרירות הסובייטית, הוא גידון על ידי בית הדין הצבאי כראשיתו
 של השופט ביפייטין הלוי לעשר שנות מאסר, אבל הוא לא ישב עשר שנים, כי חזון
 יחד עם אנשי המחתרת האחרים.

כאן אני מוכרח להודות בסעותי. אני המלצתי
 לטר הבטחון שישחררו גם אותו לפני תום הסערה. אין לנו רצון לנקום באנשי
 המחתרת, אלא לעקור אותם סביבתם ומפעשיהם. עזרנו להרבה אנשים להסתדר בעבודה
 ויש ביניהם שהזרו לפוטב. היות והיה לו קשה לשבת בבית הכלא המלצתי על שחרורו
 (רמ"מ ד. בן-גוריון: הוא בעל מסתחה?) - אשתו עזבה אותו. הוא בעצמו בנו של
 שופט בבית הדין הצבאי העליון. חשבתי כי אם נשחרר אותו, נעשה לו פעשה חסד,
 לא נסריע לו להסתדר בחיים האזרחיים אידול טפעטי טרור. זוהי המטרה שלנו.
 החברים האחרים היו נגד זה, אפרו: אל תאמין לו, הוא יחזור לסודו. מקסיין
 היה גם כן בין קרבנותיו, הוא עסק באופן פעיל במחתרת מאז שהסתחרר עד לפני
 כשנה בערך. מלפני שנה עד לפני כמה חודשים לא היה פעיל. לפני חודשים אחרים
 הוא חזר לפעילות, הפעם בצורה של עורך דין, ברוב שאנשים אלה נעצרו הוא הופיע
 בעורך דין שלהם.

בזמן שבתו בבית הכלא למד והוספך כעורך דין.
 נדון לעשר שנות מאסר הוספך כעורך דין?
 הוא קיבל חנינה?
 קיבל חנינה על ידי שר הבטחון?
 אם קיבל חנינה - כאילו לא נשפט.
 שר הבטחון השתמש בסמכותו לחון אותו, זה היה
 ב-1955.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:
הער ס. רוזן:
א. הלפרין:
אשר ס. רוזן:
א. הלפרין:
הער ד. ארן:
ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אני חושב שזה היה בתקופת לבון.
 אין בזה הבדל, פגישים הניירות לשר הבטחון והוא
 חותם, הוא אינו נכנס לפריטים.

א. הלפרין: כשאנשים מלה נאסרו הוא הופיע בתור עורך הדין של מנקס ואקסטיון, הוא הופיע סיד ועשה קצת סקנדאלים שאזורים אנשים הצובים.

הוא בעצם אחראי לכרוז נגד הסופס פרץ, הוא בעצם הדפיס אותו ונתן אותו להדביק ולהפיץ, זה היה במארס 1956. לא היו די הוכחות נגדו וזו היתה הסיבה שלא הגשנו תביעה לבית הדין.
ראש הממשלה ד. בן-גוריון: זה היה על פי שר המשפטים?

א. הלפרין: שר המשפטים שמע את הסיפור, סרתי על כך ושר המשפטים ענה לך על שאלתך שהוא זוכר את הדבר. הוא אטר שהקושי הוא שמעורב איש שהיה כאילו בשירות הבטחון, ישנו שזאת היתה פרובוקאציה של שרות הבטחון.

יוסף מנקס ויעקב חרותי הם אנשים דציניים. בכל העניינים האלה הם קשורים באופן אידיאולוגי ובהסמעה רוחנית עם ד"ר שייב, הידוע לכולכם, עורך "סולם". על ידו מסתובבת קבוצה של יוצאי הסחתרת, אנשים אלה אינם יוצאים לפעולות, אבל סוכנים לעשות כל דבר, ביניהם שני הגיבורים הידועים רוסק גרינברג ופלקיאל גרינוולד (בה"מ ד. בן-גוריון: כנו של גרינוולד?) - לא, הזקן. הוא מחסידיו של שייב, יושבים כל הזמן יחד וחושבים מה אפשר לעשות במדינה זו.

יש לי רשימה קצרה של פעולות טרוך טבעו מאז הקמת המדינה: רצח ברנדוס בספטמבר 1948; פצצה בביתו של שר התחבורה המנוח מנקס ביוני 1952; נסיון פיצוץ מסרד החוץ על ידי דבושילאנסקי באוקטובר 1952 (השר י. ברוזילי: דב שילאנסקי היה חבר חרות) - הוא הפסיק חברותו בחרות; סנובמבר 1952 ועד מאי 1953 התנסלויות והנקסויות במועדוני סק"י; פעולות טרוך נגד גרמנים שניהלו מטא ומתן על השילומים באירופה במארס 1952, ביניהם נסיון שליחת סמר פצצה לאדנהאוזר, אז נהרגו שני אנשים, נסיון לפוצץ ועידת השילומים.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: חסלח לי, ביררו עניין חרותי, זאת היתה הקלה בעונש ולא חגינה, איך איש כזה מקבל נסיון עורך דין.

ה. הלתרינו:

בינואר 1953 פעולות נגד חנויות ספרים ופוכז'יו

חפצה לספרים סובייטיים; הנחת חפצה בקדמת הציר

הצ'כית בנובמבר 1952; נסיון לשרוף סכוניתו של הציר הסובייטי בתל-אביב
 בינואר 1953, פיצוץ הצירות בפנוראר 1953; סכחבי איום שנשלחו לאישים ומוסדיו
 שונים בחתימת "הסגף השחור" ו"הסגף הלבן" בתחילת 1953; התנפלות על הכנר
 יסה חסך באטריל 1953, הפטרה היתה לטבור את ידו, כי הוא ניבן סטאו פקוספוז'יו
 גרמני; שריפת איטלז'ים בתל-אביב ובירוסלים במחצית הראשונה של 1953;
 פעולה בקטר לשבת, שריפת סכוניות, נסיון להצית טוסן "אגד" בירוסלים, תיכנון
 פעולת חבלה בכנסת, היתה אש מחתרת דתית שגם היא ינקת מאנשי לה"י
 (השר פ. סמירג: זו אותה הקבוצה?) - באיזה מקום זה מתאחד, כינתיים סיטהו
 יוצא ופיטהו בא, אלה הם אנשי לה"י לטעבר.

זוהי רשימת מעשי הטרור שבוצעו מאז קום הפדינה.

אחר כך יש רשימה הרבה יותר גדולה של תוכניות טרור שלא יצאו לפועל. היו
 תוכניות טרור הקשורות לבעיית השילוסים: תוכנית לחסוף את נחום גולדמאן
 ולהכריחו להתחם על מסך המוכיח את תואבת השילוסים ולהפיצו בארץ ובחוץ לארץ.
 אין אני מזכיר פה שהיה בכנסת בקטר לשילוסים. היתה תוכנית על פעולת פיצוץ
 בחוף לארץ, חבלה בבונידסטאב בכון על ידי העמדת סכונית טשא פעונה חוסר נפך
 סטור לבניין. פיצוץ מטרדי טוהם בחיפה ובתל-אביב, כי אניותיה עמדו להביא
 סחורות שילוסים.

תוכניות הקשורות במחתרת "פלכות יטרמל":

הזכרתי כבר תוכנית סגיעה בסאיר נוביק, החוקר בפרשת המחחרת; כמו כן
 תוכנית התנקשות בקצין צבא גבוה, סגיעה בקטסנד אחרי טירסום פסק הדין.
 סגיעה בג'ונסטון בשעת שהותו האחרונה בארץ בשנת 1954. בשני הסקרים האחרונים
 היתה כבר התוכנית בשלב של עקוב אחרי הקדננות עם אקדוחים ביד, פטוט לא
 הצליחו לבצע (השר הגב' ג. סמירג: מדוע נגד ג'ונסטון?) - זאת יכולה להיות
 תוכנית נגד לאוסון, נגד הפרטילד, נגד ברנס, נגד כל אחד ואחד הקטור בפעולת
 או"ם או אסריקה.

באם התפסלה ד. בן-גוריון:

מיני יודע אם חברי המסעלה קוראים הסכומים
"סולס" אני קורא כל חוברת, מיני יודע רק
טיף סופיע בסדינה שבועון המסיף בגלוי לשרור.

א. הלפרין:

היתה תכנית לפנייה גופנית בארנה פורת לאחר
שונה פסורה בחוף-לארץ כחבובה על הופעותיה

בגדסניה ב-1955; היו תכניות של חבלה באגיות שילופים גרמניות, גם זה בסנת
1955 ובאותה שנה תכניות להתנקשויות בסוטחים גרמניים שיבואו ארצה; היתה תכנית
פיצוץ פועדון ספא"י בפתח-תקוה; תכניות לפעולת תגפול על סקרי רצח בירי
ססתגניים; התכנית כללה חדירה וביצוע פעולות חבלה בכפר ערבי באזור כפר-סבא
סעבר לגבול, זאת בינואר 1955. באותה שנה תכנית שוד בנק למיסון הסעולות. מין
אני מזכיר הפצצות בסערכות עתוננים, ב"העולם הזה" ובתקופת הכחירות האחרונות
במסיפות הציונים הכלליים. היות והפעולות לא התקיימו, מין תמיד לדעת בדיוק
לפי שייכים האנשים הסתכגניים, אבל לרוב זה שייך לאותה הקבוצה.

היתה עוד תכנית ב-1952 לפוצץ את הבנין של

הזועד הפועל של ההסתדרות (גשר ז. ארנ: זאת על פה?) - זה בנין גדול, ידע כל
העולם פה שהם יכולים.

עכשיו אני בא לשאלה פהי הסחתרת עכשיו - כפי

סמרתמי אני קיוויתי שהוותיקים יתעייפו ויחדלו מזאת, התברר שלא כן הדבר.
יש מספר אנשים, בנייהם חירותי ומנקט, שהם החליטו להכניס לעסק זה צעירים,
שהגיעו לגיל הבגרות בסדינה וליצור סחתרת חדשה. סמו גמר פרסת הפיצוץ של
הסנדירות הסובייטית והעגשת הנאסטים התחילו להתארגן קבוצות שונות

(גשר י. גרזילי: הרי אז לא היו הוכחות) - הם נענשו כחברי ארגון טרוריסטי.

סמססלה הכריזה עליו כעל ארגון טרוריסטי לפי תקנות סעת חירום, לא היו הוכחות
מספסיות סי ביצע את הסעולה, אבל היו הוכחות שהם מסתייכים לארגון טרוריסטי,
בעוד שבסקרה זה של היום יש הוכחות סי ביצע ההתנקשות והאנשים יודו בפני
בית-הדין.

עכשיו ישנן שש קבוצות טורר והן: קבוצת מנקט

וחדותי, חבורת זוער קדמה, קבוצת סקטים גילן (בה"מ ד. בן-גוריון: פה הוא מיס 205)

הוא חייב לח"י, שלא חדל להתעסק עם סחורות מאז קום הסדינה, אמנם הוא לא הגיע לכלל עשייה מחוץ למבצע אישי, לסובת הסדינה - הוא נגב חומר מסויד החוץ ומסד לסבירות זרה, הוא נדון על ריבול. הוא היה מתחרה עם מנס על הספעה על אקסטיין, ביה זמן שאקסטיין היה תחת הסטתו האשית. מלבד הקבוצות שפניתי יש קבוצה "סוללה", שתי קבוצות כפתח-תקרה וקבוצה חדשה של מקסים גילן בשם "המבנון" (תשר י. ברזילי: יוצא איזה ארץ גילן זה?) - איני יודע.

תשר הנג' ג. מאיר:

בם הוא מאנסי לח"י

א. הלפרין:

כן.

תשר מ. שפירא:

כל הקבוצות פועלות?

א. הלפרין:

מסעם לפעם, יש להניח שארבע קבוצות חסיד

"חיות". אם מישהו היה קורא כל החומר על

קבוצות אלו, הסיפורים על המבצעים, על עריכת תכניות וכו', הרי הוא יגיד שאלה הם ילדים טפטים, סטטסטים על שור, על היסול פלוני ואלמוני. יש התחרות בין הקבוצות, יש שקבוצות מחאחדות, קבוצות מתפרקות, יש בילוש הדדי. אילו הייתי אומר לפני זמן שקבוצות אלו מהוות סכנה, לא הייתם מתרשמים. יש ביניהם אמנם פסיכופטים טובהקים. כאשר הלכו לאסור אחד האנשים הסעורבים בפעולות אלו, היה לו אליבי מצויין - הוא היה באותה תקופה בבית-חולים לחולי-רוח, אבל הוא פעיל, הוא נחור בריא, הוא יכול להחזיק אקדח. זו אינה אותה אורגניזציה שאנו הכרנו לפני קום הסדינה, זהו ארגון רוטף מאד, הקטר ביניהם רוטף, אין שם אחריות, הנערים בעצמם מחליטים, הם מחליטים על פעולות בלי מנהיגות. לדוגמה יכולים לשטט אקסטיין ודן ספר, האחרון אין לו פה לעשות, בבוקר הוא הולך לקולנוע ובערב הוא פוזן לעשות פה שיטילו עליו (תשר מ. ברזילי: זה בעד כסף או ספורט?) - הולכים לעשות, חתיכת עבודה, לגנוב משהו, להוכיח שבכל זאת יכולים משהו לעשות. הוכחה עד כמה הפעולה לא תיתה מתוכננת - גנבו את הג'יפ כמה רבעים לפני פעולה זו, ניסו והצליחו.

בחוד הקבוצות יש מספר אנשים שהיו לפני כן

פעילים או נרכשו על-ידינו או הם בעצמם באו והציעו שירותם. הם סחוט או יותר

סחזיקים לנו פיקוח על פעולת הקבוצות, אמנם אין אנו יודעים באופן מלא על כל פעולותיהם. הם נוכחים להם ספרות טובות לפגוע בהן, זה יכול להיות ברנט, האטרשילר, סתם טשקיף ועוד, אין אני סובר על סנהיגות הסדינה ועל אובייקטים אחרים המסמכים להם טפעס לפעם טטרה. אם סחר תהיה מתיחות עם אטריקה, יכול הסגיר האטריקני להיות קרבן, כסיחזור אברטוב יכול הוא להיות קרבן והדרך היחידה היא להילחם לא רק באלה הנתפסים, אלא גם בגד הסנהיגות שלהם וגם בגד הבהורים המתהלכים ללא טעסה, ללא תכלית והם מקבלים פקודות וטמחים לבצען. הסכנה בעיקר היא שהנוער אינו אנטי סחתרת ותיקים, אלא פגוייסיים טחדט. בארץ יש פקור חוט לפחתרת.

כאשר הזכרתי את שמו של שייב, לא רציתי להגיד

שהוא נתן הוראה לבצע פעולה זו.

גם בלח"י הוא לא נתן הוראות, הוא היה להגדיל אחד העם של לח"י.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אבל כשהוא טחליט, שכדאי טאיזה בחור יעסה טסחו,

א. הלפרין:

הוא יודע להחזיר את הרעיון, זו אינה פקודה,

אבל הוא טחזיר את הרעיון דרך, סולמ" או דרך פנקס אל אפטסיין.

יש חוק בגד הטפה לטרור בטרינה, ה"סולמ" טסיף בכל חוכרת לטרור, אין חוק בגד זה?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

וראי יש חוק בגד הטפה לטרור.

הער. רונן:

שייב נלחם בבנין, כי בנין המתלק מהטרור באופן גלוי. גאולה כהן היא אחת העובדות החשובות

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

ב, סולמ"ג

אני גם אינני מציע לנקוט באמצעים אלה בגד

א. הלפרין:

שייב, רק טמדעו שאין זה רעיונו של פנקס, הוא

אינו יודע מה זה וטי זה קטטנר, אלא טיטהו טחליט טצריכים לחסל אותו. אם היינו רוצים לנקוט בפרוצדורה הטקובלת יש עכשיו סגים-טלוטה אנשים שיחנו את הדין, אין

ספק ספנסט יוכא לדיון, אבל אין שום אפשרות להעביש את חירותי בעד מעשי טרור, חוק מעניגי הכרוז, אם כי הוא אחראי בעד פעולות אחרות, ארגון, חינוך ותכנון פעולות.

יש גם שאלה של אולם הנערים הקטנים, שאני חושב שאמנם צריך להעביש אותם, אבל צריך גם להגן עליהם מפני פסיחיים ומדיחיים. גם אם הרקורד של דן שטר בצבא איננו טוב, הוא לא היה פגיע לפעולת טרור, אילו לא היו פסיחיים אלה. צריך להגן על הבחורים שמפעמי רומנטיקה או מאפט מעשה באים אליהם ומארגנים אותם לרצח, הם קרבנות של פייטהו. הם אינם מחשבים פה פחכה להם. דן שטר הוא כסך הכל בן עשרים ושלוש (בשנת 1971: הם שניהם פסיכופאטים?) - לפי דעתי כן, לפי דעתי גם סנסט הוא פסיכופסט.

כאשר אתה קורא את פרודי אתה יכול לחשוב שכל ראש הממשלה ב-נו-גוריון:

העולם הם פסיכופאטים. כאשר עזרו את חרותי הוא אמר לקצין המטטרה: אתם עכשיו תחריבו אותי, אני כבר חשעה חורשים אינני פעיל, כאילו לפני כן סותר היה לו להיות פעיל.

איך איס כזה פקבל רסיון עורך-דיון? ראש הממשלה ב-נו-גוריון:

הוא קיבל זאת בשבתו בכלא בעד פעולת מחתרתית. הער הגב' ג. מאיר:

בענין הכרוז הוא אוטר שהוא אינו מוכן להודות, א. הלפרין:

אבל הוא גם אינו טכחיש, אך הוא סנסט סיסלחו לו, הוא יבחר לו את הפועד פתי לחזור לפעולת מחתרת. הוא דואג עכשיו לקריירה שלו, אם כי הוא לא דואג לקריירה של השופט פרץ.

האם השופט פרץ נבהל מהכרוז? ראש הממשלה ב-נו-גוריון:

הוא לא נבהל, זה היה אחרי שהוא כתב את פסק-הדין. א. הלפרין:

הם לא יכלו להשפיע על פסק-הדין, אני סקווה שלא היה מסחר גם אילו היה זה לפני כתיבת פסק-הדין. עד כמה סידוע לי, אולי טועה אני, היתה תכנית להעלות את פרץ בדרגה.

אני מצטער שאסרת זאת, זה סרטה שייס לך סקורות הער פ. רוזן:

אינפורמציה לקויים.

א. גלפרין:

מצלם קראתי שהשופט פרץ נבהל, אם שרת הספי

עליו - איני יודע. אני הרי קורא לא רק פה

שהם ספיצים, אלא גם ידיעותיהם הפנימיות. לפי ידיעותיהם היתה הצעה להעלות את השופט פרץ בדרגה, אבל אם הם יפרסמו על כך - לא יוכלו להעלותו. אני איני אחראי לזאת, זהו החוסר שלהם.

סה הן ההצעות שלי - יש שני אנשים שהם ייסטרו

לביית-משפט מזרחי ויש כל הסיכויים שהם ייענשו, לגבי יוסף פנקס איני בטוח,

אבל יש עוד סיכויים שיהיה חוסר ספיק להענישתו.

ההצעה שביתת רוצה להביא בפני הממשלה היא,

שיכריזו על קבוצה זו כקבוצה טרוריסטית (בשר מ. בנצוב: קבוצה אחת או כל הקבוצות)

- כל הקבוצות שזה למעשה קבוצה אחת, זה נבדק והוכח שיש קשר ביניהן. חלק מהן

פעלו פה ושם. פנקס נפגש פעם עם הקבוצה התל-אביבית, עם הקבוצות בפתח-תקווה,

נילן פעם פעול באופן עצמאי, פעם משתף פעולה. אני חושב שזוהי הדרך היחידה

להילחם נגד הטרור, להעניש לא רק את אלה שהם באופן מעשי ביצעו את הפעולות, אלא

גם אלה שהדריכו ונתנו סודות, זה יאפשר הבנה על הצעירים.

בשר י. בנצוב: סה זאת אומרת באופן מעשי.

א. גלפרין:

באופן מעשי אם יוכלו בבית-הדין להוכיח, שהיה

להם קשר עם קבוצות אלו, אין הם צריכים לבצע

מעשי התנקשות בשביל להיענש, מספיק שהיו חברים בקבוצות טרור, כדי שיחזו את

הדין. אם לא יהיו הוכחות נגד פנקס, שהוא נתן את הסקודה בענין קטנצ'ר, יש די

הוכחות שהוא ארגן צעירים, תכנן פעולות טור, תכנן פעולות רצח.

בשר מ. בנצוב: מי יעיד על זאת?

א. גלפרין:

החברים הנאשמים כעצמם או יש גם הוכחות אחרות.

בשר מ. בנצוב: זה קושי, החברים שלך לא יעידו.

א. גלפרין: יעידו אם יהיה צורך בכך. הצעירים כבר סדברים.

בענין הפצת הכרוז מספרים המסתתפים, יש שלושה

בחורים: רז'בסקי, זרניצקי ואקסטיין. יש גם בניטין שמעון, הם הכל סודיים עכשיו.

רז' בטקסי הודה שהוא קיבל את החומר פחרותי.

כאשר אתה סובר על קבוצה זו כעל קבוצה

בשר הגב' ג. מאיר:

טרוריסטית אין תוכיח את זאת.

לפי החוק צריך להוריע על סטפר שטות שהם

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

קבוצה טרוריסטית והם צריכים להוכיח שהם

אינם שייכים לקבוצה.

אני מציע שהממשלה תכריז לצורך פעיף 8 במקורת

ה. הלפרין:

סניעת טרור, תש"ח - 1948, כי חבר האנשים

שחבריו הם בין היתר זאב אקסטיין, סקסיס גדלן, יעקב חרותי, יוטף פנקס,

דן סטר - הנו ארגון טרוריסטי כמסמעותו במקורה הנ"ל.

כמה אנשים תעמידו לדין?

בשר מ. גתוב:

אני חושב שלא הרבה, כעת עצורים עשרים איש.

ה. הלפרין:

מהם לכל הפחות חלק ילכו לבית-דין אזרחי

בעד פעטים קונקרטיים, שלושה על סעשה רצח קסטנר, ייתכן שאר שיהיו לנו הוכחות

גם נגד פנקס, נגד חרותי יסגן הוכחות בקשר לכרוז נגד פרץ (בשר מ. גתוב: על

הכרוז אין עונש גדול) - יכולים להגיש נגדו תביעה פעטיים, אין אני יודע מה

העונש על הכרוז, סר המפעטים ודאי יודע מה העונש על ביזוי בית-הדין או מיום

על סופס (בשר מ. מאיר: על פי רוב חסס או עטר ל"י) - איני יודע, סחוף לזה

נגישו לדין בתור פארגון המחחרת.

לבני הצעירים יש לי הצעה הבאה, אם נותנים

להם ללכת הביתה הם חושבים, שלית דין ולית דיין והם יכולים ספעס לפעם לסחק

באקרה, לכן אני חושב שצריך להאשים אותם כחברים בארגון טרוריסטי מבלי דווקא

לסצות את הדין (בת"מ ד. בן-גוריון: לא סיצו את הדין נגד חרותי ומה יצא?) -

נגד חרותי לא הצלחנו, אבל שחררו צעירים אחרים והם עזבו, אלה הם פרורוקסיים

חדשים, נראה אין זה יפעל, אם נוכל לשחרר בערבות צעירים עד שייגפר המפעס

והם יתנהגו בטרור, השופט אסנז יפסק את פסקו, אבל אפשר אחר כך לחון אותם.

מי אפשר לתת להם ללכת הביתה בלי להעמידם לדין. זה טקרה סעשה טרור ראסון נגד

י הודי בפדינה זו.

מסר ת. 1711:

אני מצטער שדבר זה הובא על סולחן הממשלה
 בלי התייעצות סוקדמת עם היועץ המשפטי. קשה
 לי להחליט על רגל אחת בענין זה, מה נוחת לנו ההזדקקות לחוק זה. יהיה שיפוט
 לפני בית-דין צבאי במקום לפני בית-דין אזרחי, דווקא במקרה כזה, כשיש לנו הוכחות
 ברורות כפי שאני מבין בדבר ההתקשות בחיי קסטנר, לא כל כך נראה לי שאנו
 צריכים להביא ענין זה לבית-דין צבאי.

מ. הלפרין:

רצף הממשלה ד. בן-גוריון:

מסר ת. 1711:

את השנים או הטלושה יביאו לבית-דין אזרחי.
 הכרחי להביא אותם לבית-דין צבאי?
 את השנים אפשר להאשים בפני בית-דין אזרחי
 כנסיון לרצח.
 את הקבוצה הזאת נביא לבית-דין אזרחי על
 נסיון לרצח, קבוצות אחרות על פעולות טרור
 שלא על פי חוק זה - זה לבית-דין אזרחי. אם יהיה פסק-דין בבית-דין אזרחי
 שמלה ביצעו פעמי טרור, זה יחול על כל חברי הארגון.

מ. הלפרין:

מסר ת. 1711:

לפי סקודה פגיעת טרור עבירה היא להיות חבר
 או מארגן בארגון טרוריסטי, זוהי עבירה קשה
 מאוד, צפוי לקוח עונש מאסר עד עשרים שנה, אדם שהוא רק חבר של הארגון, אבל אינו
 מארגן, הוא יהיה צפוי לעונש עד חמש שנים וכל העובר עבירה לפי סקודה זו יישפט
 בבית-דין צבאי. אחד הטעימים שעליו היה ויכוח רב הוא בדבר ההזכחה על חברות
 בארגון טרוריסטי. בענין זה ההכרזה של הממשלה מטמטת הוכחה לכאורה, אם כי
 אנחנו אף פעם לא השתמשנו בזאת, בכל זאת החביעה הכללית לוקחת תפוד על עצמה
 להוכיח את דבר העבירה.

זה ענין שאני צריך להתייעץ עליו עם היועץ
 המשפטי, אינני יודע אם אנו יכולים להחליט על זאת פיד, האם אתה מעוניין שזה
 יהיה היועץ?

מ. הלפרין:

חבל שזה לא היה אתמול, ביצענו מאמרים במוצאי
 שבת שאין אנו יכולים להאשים אותם אלא רק
 בהשתייכות לארגון טרוריסטי ונחוצה לכך ההכרזה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

גשר הגב' ג' מאיר:

האם אפשר להחליט על תנאי?

אני בעד כל החלטה ובעד כל טענה להכוח את

הטרוריסט ואירגוני הטרור, אבל אל נעשה זאת,

אם זה לא דרוש עכשיו. אם נעשה זאת עכשיו הרי הרושם שיתקבל הוא שבקשר להחלטה המדינית אנו גוליגו ארגון סירוריסטי ואין לזאת כל קשר עם עניין קסטנר, הממשלה מפחדת מפני פעולות לכן היא עושה טענה זה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

לזאת אני רוצה להביד: אם הממשלה תפעל לפי

הערכות והנחות כאלו, מוטב שלא תהיה ממשלה,

אולי אין טעם להכריז עליהם כעל ארגון טרוריסטי, אבל אין על הממשלה לפחד איך יפרשו זאת, טעם יחסרו בה, ממשלה כזאת אינה ראוייה להיות ממשלה.

גשר הגב' ג' מאיר:

לא שיחסרו בה שהיא מפחדת מפני טרוריסט.

שהיא עשתה זאת בקשר להחלטה המדינית.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אם זה לא הכרחי שזה יהיה עכשיו - אל נעשה זאת.

גשר הגב' ג' מאיר:

פה יהיה הדקע של טרוריסט, אם הכרוז סדיברת

גשר ג' ג' סיפרית:

עליו - מוטב שלא נעשה זאת.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

בחורים אלה יעמדו לבית משפט רגיל, אזרחי;

אם ימצאו אשמים - זו היא הוכחה טעוטים טעטי

טרור, על כן האנשים שהכריזו עליהם כעל ארגון טרוריסטי - אפשר לנהל נגדם משפט.

גשר ג' ג' יחונת:

אני רוצה לשאול את שר המשפטים: נכריז על

קבוצה זו לפני שהוכחנו בבית המשפט האזרחי.

שאלה עשו טעטי טרור ושהם קטורים בארגון טרוריסטי.

א. הלפרין:

סנייהם הודו, יש הודיות חתומות.

גשר ג' ג' יחונת:

אני מציע לקבל ההחלטה כתוספת שטר המשפטים

והיועץ המשפטי עוד יבדוק את הדבר; אם ימצאו

שיש משהו טעון עיכוב - יעכבו. סנית - הודעה זו תהיה פלוזה הודעה נוספת.

היות וסני אנשים אלה הודו בטעטים, הם קטורים באופן ישיר לקבוצה זו, והם

יישפטו בבית משפט אזרחי. אם לעצם ההוכחה יוצו ליצור דרך מיוחדת - זה לא

יתקבל טוב.

א. הלפרין:

הער י. גר-יחודה:

הבעייה היא להלחם נגד טרור.

אני מסכים שבדיע על כך, אבל תוך כדי ההודעה

באשר: אחרי שהם הורו - אנו מניחים שהוכח שיש

ארבון טרוריסטי; (ב) מעשים אלה על הסעסה הקונקרטית ידונו בבית סמטט מזרחי.

א. הלפרין:

הער ה. רונן:

כהחלט יכולים לצרף דברים אלה.

אלה שעשו סעסה טרור יובאו בפני בית דין מזרחי

והחברים בארגון הטרוריסטי אי אפשר להביא בפני

בית הדין מזרחי, אותם צריך להביא בפני בית דין צבאי.

הער י. ברזילי:

עוד אין הוכחות שהדברים קשורים.

חברותו בארגון הוא על ידי גיוסו לטעסה זה.

א. הלפרין:

היורה אשר: אני פעיל במחתרת מ-1954, אני

השתתפתי עכשיו בתור יורה, הייתי הטבצע של הפעולה, קיבלתי פקודה סמטט, השתתפתי

בפעולות רבות אחרות.

הער ה. רונן:

זהו אדם שפעל זמן מה בטכילכם?

א. הלפרין:

הוא שהדפיס את הכרוז.

הער י. גר:

יגידו שזה "אגנט פרובוקאטר".

א. הלפרין:

יגידו, בית הסמטט יקבע זאת.

הער ה. רונן:

זה באין ברירה.

הער ה. רונן:

פתי החפוטם שהם באשרו והודו?

א. הלפרין:

המטרה מתכוונת לפרטם זאת היום, רצו לספוע

פה יהיה במסעלה.

הער ה. רונן:

האם ההכרזה על קבוצה זו כקבוצה טרוריסטית

מינה מביאה באופן אוטומטי את דינם לבית דין

צבאי?

א. הלפרין:

לא ואין כל כוונה לכך.

הער ה. רונן:

זה משחרר אותם סמטט אחד?

א. הלפרין:

משפטס יהיה בהחלט בבית דין אזרחי על הנטיון לרצה, אבל על הפעולות הטוררטיסטיות על פי

החוק של מניעת טרור - בבית דין צבאי.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אני מציע שנחליט על תנאי, לאחר שתדבר עם היועץ המשפטי תחליט בדבר.

מזכיר הממשלה ז. טרם:

זאת אומרת שמשמיכים את שר המשפטים להחליט על דעת הממשלה.

השר פ. גתלי:

אני רוצה להבין מה אנחנו עושים. אם הנבתי נכון את שר המשפטים, בו ברגע שאנו סכריזים

שזה ארגון מחתרתי ההחלטה שלנו היא הוכחה בשביל בית המשפט.

השר פ. גתלי:

זוהי הוכחה לכאורה, הם צריכים להוכיח את ההיפך.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

ואנו על פי רוב איננו מסתמסים בזכות זו. החוק נעשה טאם סכריזים על ארגון כארגון

טוררטיסטי חובת ההוכחה שפלוגי אינו חבר הארגון חלה עליו, אבל התובע הכללי אינו נהנה מזכות חוקית זו.

השר פ. גתלי:

כך גם עשינו במשפט הגדול בצריפין, החביעה הכללית הצליחה להוכיח הסתייכותם לארגון

טוררטיסטי בלי להסתמך על ההוכחה לכאורה, אבל כטובן שזה נשען.

השר פ. גתלי:

טרוע אני שואל אם ההודעה שלנו היא הוכחה לכאורה, כי לא כל כך ברור איך אני יכול להוכיח שאינני

חבר של איזה קבוצה לא כל כך טאורצפת באופן טורמאלי. כפי שיש להגיה הסחוקק חשב, שההחלטה של הממשלה תתקבל אחרי חקירה ובריקה אחראית בעניין. אני יכול לומר, שלפי

דעתי זה יכול להיות עניין חסור טאד בטעות ואינני יכול לומר שלי יש הרגש טאני טריים יד נער הכרזה כוזאת על קבוצה קטנה של טוררטיסטים ושיש לי הנסחון טאני אחראי

להכרזה זו.

א. הלפרין:

אם אין לך אסון בטנסי הנסחון - זה נכון.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

הגנרל הוא שאתה חניך הסוציאליסט הנרפני ואנחנו

חניכי הסוציאליסט הרוסי וחניכי ארץ ישראל.

ראינו את הנעטה פה. אם כי לא אחלל שפות הסרוריסטים הרוסים, אם גם לזה ייקרא סרור, נצ'אייב לדעתי היה איש קדוש, אם כי היה סרוריסט. עשינו חוק זה עוד בממשלה הזמנית כשראינו שצריך לעקור את הסרור, כי לא ייתכן שמדינת ישראל יהיה כדבר הזה. אם אנשים מסויימים לא ימצאו חן בעיני מישהו - ירצחו אותם. אם נציג רוסייה או נציג אר"ם יאמר שזהו שלא ימצא חן בעיני מישהו - ייהרג. לכן אנו קיבלנו חוק חריף להילחם בגרם. התובע היו לו הוכחות, אז הוא לא רצה להסתמס בסעיף זה, להסיל ועול המוכחה על הנחבש שהוא אינו חבר בארגון סרוריסטי.

גנרל מ. גמלי:

אינני רואה הצלחה גדולה במלחמה בצורות אלו.

סוד שני אני מפקד שאנשים ישאלו: מה קרה,

זו איזו קבוצה אחרי הכל במספר קטן של אנשים (נת"מ ד. בן-גוריון: סרוריסטים

במספר קטן מספיקים) והם אפילו לא טאורגנים. לי יש פקפוק על הכרזה זו.

רק ספני שאני שומע את הדברים מאנשי סירות הבטחון - בשביל זה לא צריכה להיות

החלטת הממשלה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

כלי החלטת הממשלה אי אפשר לעשות זאת.

עונדה שאדם כדגע זה מספר בין החיים והפנות וי

א. הלפרין:

הוכחות מי ירו בו. הממשלה יכולה תפיד להחליט

שיפעלו רק נגד אלה שעשו מעשה מסויים - זה טוב מאוד, אז היא לוקחת עליה אחריות

בעד המקרים הבאים. סיפתי שאני באופן מעשי שאנתי שנחפל את הסרור בדרכים

אחרות. אם חרותי חוזר לפורו לאחר שמשחררים אותו, הוא סארגן צעירים, אחד

הצעירים לוקח אקרה ויורה - מי יהיה אחראי אם סחר יעשו עוד מעשה כזה.

הוויכוח היה כבר עם המנוח בילינסון. ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

הוא אטר שהנסיין במסך דורות הוביח סעונשים

בכלל אינם עוקרים פשעים. זה נכון. באנגלייה תולים בעד מעשי רצח, אבל יש

רוצחים. הוא לא הוכיח סעונשים אינם סמעטים סקרים אלה, אם אין עונשים -

זה הפקר.

הער י גורג:

אני רוצה לשאול שאלה והשאלה באה סחצי אסכולה של נפתלי. אני שואל מפני שלדעתי במספט גופו

יש פגם יופי מסודרה ראשונה. אם יתברר שאקטיין עבד תקופה מסויימת נשיתוף פעולה עם מוסד המדינה, האם לא יכול להיות שחלק המנשים יסרבו להעיד תוך מהלך המספט, יכולים לשאול: אם הם נמנשו מפעם לפעם, האם יש יסוד להכריז עליהם כעל ארנון טרוריסטי. שנית - אמה בעצמך אוסר שאין קשר בין הקבוצות הסונות (נת"ס ד. גו-גוריון): טלבד אנשים אחדים העומדים בראש). הייתי אוסר שאין טכנה משותף ביין שש קבוצות אלו סחוץ לעצם העונות שהם טרוריסטים, איני יודע אם זה מספיק להכרזה זו, האם כדאי שבגלל זה יופיעו בעמודים הראשונים ששה זבובים כבודתה אמת.

האם יש אפשרות לבטל הקלת העונש שניתנה לחרותי? לא.

ראש הממשלה ד. גו-גוריון:

לא יהיה גכון במקרה זה לחשתמש בהיטוריוסופיית של הטרור, אפשר למסול מסודה זו. מה יכול להיות שזה עניין של כמה פסיכופאטים, פוכרחים לחפש דרך להכניס אותם לבית חולי רוח. אם אין דרך זו - צריך להכניס אותם לציזה בידוד. אני סבין שזה עניין של שלושה ארבעה אנשים והאחרים יועמדו תחת פיקוח של קציני מבחן.

גנר מ. גמלוב:

הער ג. ג. שיטרית:

[Redacted]

יש הוכחות שהם התבקשו בקסטנור.

א. גלפרין:

יש הצעה לפלא ידי סר המספטים שלאחר שיתייעץ עם היועץ המספטי יכריז על אנשים אלה כעל ארנון

ראש הממשלה ד. גו-גוריון:

טרוריסטי.

אני מוסיף שחוך כדי כך יודיעו, שהעוטים, היורים הורו ושאלה המעורבים באופן ישיר, כתי למצו

הער י. גו-גוריון:

גם מתכוונים יועמדו לפני בית משפט אזרחי.

ראש הממשלה ד. גו-גוריון: לזאת אין התנגדות.

(ברוב קולות) ליפות כוחו של שר המספטים להכריז על דעת
 הממשלה, לצורך סעיף 8 בפקודת סניעת טרוור, תש"ח - 1948.
 כי חבר האנשים שחבריו הם בין היתר זאב אקסטיין, טכטיס
 גולן, יעקב חרותי, יוסף טנקס, דן שטר - הינו ארגון
 טרווריסטי כמסמעותו בפקודה הנ"ל.

פ ח ל י ס י ס

לי יש בכל זאת שאלה: האית"ר רוצה לדעת מה הניע
 את החברים הדתיים להיסנע.

השר י. גרזילי:

לא פושרחים לענות על שאלה זו. אני חושב שבכנסת
 צריך לבטל את המנהג שהנסנעים סוטרס הודעות.
 אצאצא בממשלה בכלל אין הנסנעים.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

פזכיר הממשלה ז. שרף: